

nýbrž i pouhá žádost a prosba (srov. rozh. č. 639 a 2351 Sb. n. s.). K dokonání zločinu podvodu podle § 199, písm. a) tr. z., spáchaného ucházením se o křivé svědectví prostřednictvím třetí osoby, se vyžaduje, aby žádost o křivé svědectví svědka skutečně došla (srov. rozh. č. 3162 Sb. n. s.), což se v souzeném případě stalo.

Pokud zmateční stížnost namítá, že zločin podle § 199, písm. a) tr. z. předpokládá, že pachateli bylo známo, že sváděná osoba bude vyslýchána jako svědek u soudu, a že nalézací soud nezjistil, zda stěžovatelé B. a C. věděli, že je N. předvolán k soudu a má u něho vypovídati jako svědek, nelze jí přiznati oprávnění. S hlediska ucházení se o křivé svědectví nezáleží totiž na tom, aby osoba, u níž se pachatel ucházel o křivé svědectví, byla v době ucházení se již obeslána k soudu jako svědek, ba ani aby trestní věc, v níž mělo býti vydáno křivé svědectví, byla u soudu již zahájena a aby o tom pachatel určitě věděl; stačí vědomí o pravděpodobnosti jejího výslechu před soudem (srov. rozh. č. 760, 2264, 2351, 3147 Sb. n. s.). Nalézací soud zjišťuje výslovně vědomí stěžovatelů o tom, že se ucházeli o křivé svědectví, t. j. že chtěli, aby N. mluvil jako svědek před soudem vědomě nepravdu, a odůvodnil tento výrok tím, že stěžovatelé znali příběh a mluvili o tom, co podniknou, aby věc byla vyřízena.

Čís. 6393.

Nezletilá nevlastní dcera je svěřena dohledu a výchově svého nevlastního otce, v jehož domácnosti žije.

S hlediska zločinu podle § 132 III tr. z. je nerozhodné, zda na ni nevlastní otec skutečně též dozírá a ji vychovává.

K pojmu svedení ve smyslu § 132 III tr. z.

Ustanovení § 132 III tr. z. chrání za předpokladů v něm uvedených i osobu mravně nebo pohlavně porušenou.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1939, Zm I 486/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jimž byl stěžovatel uznán vinným zločinem svedení ke smilstvu podle § 132 III tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost se dovolává důvodů zmatečnosti podle § 281, č. 9, písm. a), 10 tr. ř.

S hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 9, písm. a) tr. ř. namítá, že nezletilá Marie H. nebyla svěřena stěžovatelovu dozoru, když prý bydlela ve společné domácnosti se svou matkou a nebyla ani v poručenství ani v opatrovnictví stěžovatelově. Se zmateční stížností nelze souhlasiti. Již vzhledem ke svému mladistvému věku měla Marie H., jež

se narodila dne 28. července 1921, v době zjištěného trestného činu zapotřebí ochrany a vedení jak po stránce tělesné, tak i v ohledu mravním. Povinnost poskytovat jí obého, připadá podle poměrů stěžovateli, jakožto hlavě domácnosti, aniž bylo třeba, aby byla nezletilá Marie H. svěřena zvláštním formálním aktem stěžovatelovu dohledu. Poměr, odpovídající za těchto okolností pojmu svěření podle § 132 tr. z., je založen fakticky již tím, že matka přivedla svou nezletilou dceru do své nové, se stěžovatelem společné domácnosti. Tím vzešly pro stěžovatele, jakožto hlavu domácnosti, podmínky autoritativního postavení, zavazujícího jej ke zvláštním povinnostem vůči osobám podřízeným jeho autoritě. Svedení nezletilé nevlastní dcery, žijící ve společné domácnosti, znamená proto již samo sebou porušení povinností k pohlavní mravnosti, jež se trestá podle zvláštního předpisu § 132 tr. z. S hlediska zákona jest bez významu, zda stěžovatel dozor a výchovu skutečně vykonával; stačí naopak, že tu byla jeho povinnost k tomu (srov. rozh. č. 1590 Sb. n. s.).

Svedením ve smyslu § 132 tr. z. je podle ustálené judikatury zrušovacího soudu (srov. rozh. 6217 Sb. n. s.) každé působení na vůli svěřené osoby jakýmikoliv prostředky, aby spáchala nebo snášela smilný čin, pokud ovšem osoba ta sama předem neprojevila úmysl oddati se takovému jednání, ani k němu nedala podnět svým chováním vůči svůdci nebo svým svůdci známým způsobem života a chováním, a není-li tedy smilný čin, totiž ono jednání nebo snášení, výsledkem iniciativy svěřené osoby, nýbrž iniciativy pachatelovy, ať již se tato iniciativa setkala s větším či menším odporem fysickým nebo morálním, po případě nenalezla vůbec odporu. Zmateční stížnost není v právu pokud namítá, že, dospěl-li již nalézací soud k přesvědčení, že byla svěřená osoba skutečně svedena ke smilstvu, byl již tímto prvním činem, první souloží, dokonán trestný čin podle § 132 tr. z. a není prý možno k dalším souložím sváděti chráněnou osobu, u které byla již pohlavní neporušenost dotčena, když tu prý tímto okamžikem přestal býti statek, který by bylo nutno chrániti a když prý se nad to tyto další souložě daly za oboustranné shody. Zmateční stížnost tu nevychází ze směrodatného zjištění nalézacího soudu, že Marie H. kladla stěžovateli odpor a plakala, ale pak mu vždy povolila a že podnět ke smilným činům (tedy nejen k prvé souloží, nýbrž i k dalším souložím) dal stěžovatel. Je nerozhodné, že Marie H. nebyla již při dalších souložích se stěžovatelem pohlavně neporušená, neboť zákon chrání před zneužitím svěřenského poměru podle § 132 tr. z. svodem k páčání nebo trpění smilného činu i osoby mravně a pohlavně porušené, je-li jen příčinou toho, že svedená osoba svolila ke smilnému činu, právě vliv vykonaný na ni osobou, již je svěřena, jako tomu je v souzeném případě (srov. rozh. č. 3280 Sb. n. s.).

Poněvadž stěžovatel podle zjištěného stavu věci svedl a přiměl k dopuštění smilných činů nezletilou Marii H., jež byla zároveň též svěřena jeho dozoru a výchově, podřadil nalézací soud právem zjištěný skutek stěžovatelův pod zločin svedení ke smilstvu podle § 132 tr. z.

Pokud zmateční stížnost, uplatňujíc důvod zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. ř., namítá, že jednání stěžovatelovo tvoří pouze přestupek podle

§ 20, č. 2 zákona č. 241/1922 Sb. z. a n., je pochybena již z toho důvodu, že skutkový děj, jenž tvoří podstatu zločinu podle § 132. III tr. z., nemůže za uvedených okolností a vzhledem na rozsudkem zjištěné skutečnosti nikdy naplniti skutkovou podstatu přestupku podle § 20, č. 2 výše uvedeného zákona.

Čís. 6394.

Je zmatkem podle § 281, č. 11 tr. ř., uložil-li soud trest těžkého žaláře za zločin podvodu podle §§ 197, 199, písm. c) tr. z., aniž zjistil některou z přitěžujících okolností, uvedených jmenovitě v § 203 tr. z.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1939, Zm I 526/39.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací o zmateční stížnosti generální prokuratury k zachování zákona do rozsudku krajského soudu v N., jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199, písm. c) tr. z. a odsouzen podle § 202 tr. z. s použitím §§ 54, 55 tr. z. k trestu těžkého žaláře na dobu šesti týdnů, zostřeného a dosazeného třemi posty — takto právem:

Rozsudkem krajského soudu v N. byl porušen zákon v ustanovení § 202 tr. z. ve výroku o druhu trestu, pokud byl obžalovanému uložen zostřený trest těžkého žaláře. Tento výrok se zrušuje a obžalovanému se ukládá místo zostřeného trestu těžkého žaláře toliko trest žaláře.

Důvody:

Rozsudkem krajského soudu v N. byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199, písm. c) tr. z. a odsouzen podle § 202 tr. z. za použití §§ 54 a 55 tr. z. k trestu těžkého žaláře na dobu šesti týdnů, zostřeného a dosazeného třemi posty. Obžalovaný se vzdal opravných prostředků. Odvolání veřejného obžalobce z nízké výměry trestu bylo rozhodnutím vrchního soudu odmítnuto.

Krajský soud uznal výslovně jen na skutkovou podstatu §§ 197, 199, písm. c) tr. z., aniž zjistil některou z přitěžujících okolností, uvedených jmenovitě v § 203 tr. z. a aniž byl pro některou z nich podklad v obsahu spisů. Na skutek, pro který krajský soud obžalovaného odsoudil, je v § 202 tr. z., kterého se soud také správně dovolává jako zákonného ustanovení, podle něhož mu bylo vyměřiti trest, stanoven trest (jednoduchého) žaláře. Tím, že uložil obžalovanému za zločin podvodu podle §§ 197, 199, písm. c) tr. z. trest zostřeného těžkého žaláře, porušil tudíž krajský soud zákon v ustanovení § 202 tr. z. a vykročil ze své moci trestní (§ 281, č. 11 tr. ř.). Toto porušení zákona se stalo na zřejmou újmu obžalovaného. Vzhledem k právní moci rozsudku lze zjednati nápravu jen zmateční stížností na záštitu zákona podle § 33 tr. ř.

Bylo proto vyhověno zmateční stížnosti generální prokuratury na zachování zákona a uznáno, jak uvedeno.